منصور پورحیدری

آرام، مطمئن و باصلابت. آقای پدر. مرد جام‌ها. قهرمانی آسیا. از تاج تا استقلال. استقلال به جای تیم ملی. آقای قهرمان.

منصور پورحیدری بعد از علی دانایی فرد بنیانگذار استقلال، مهم‌ترین چهره تاریخ این باشگاه است. آنچنان که او را پدر استقلال می‌نامند. مردی که در همه برهه‌های زندگی اش نقش ویژه‌ای داشته؛ از زندگی شخصی تا فوتبال. مردی که خودش را وقف استقلال کرد. منصور پورحیدری با دارایی در فوتبال ایران چهره شد اما بعد از قهرمانی و انحلال این تیم، در سال ۴۷ پیراهن آبی رنگ تاج را بر تن کرد و تا انتهای زندگی پربارش به این پیراهن وفادار ماند.

او در قامت بازیکن و سرمربی با تاج قهرمان ایران و آسیا شد تا پرافتخارترین مربی تاریخ این باشگاه لقب بگیرد. دو قهرمانی استقلال در آسیا در سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۹۰ با حضور او حاصل شد؛ اولی در قامت کاپیتان و دومی در قامت سرمربی تا تنها فردی باشد که در هر دو کسوت بازیگری و مربیگری این جام را بالای سر برده. استقلال حتی در زندگی شخصی پورحیدری نیز همیشه اولویت نخست بوده؛ چه آنجا که شریک زندگی اش را هم از باشگاه تاج برگزید و با فریده شجاعی که عضو تیم بسکتبال زنان تاج بود، ازدواج کرد و چه زمانی که در اوایل انقلاب تنها دارایی اش را فروخت و خرج استقلال کرد و نقش کلیدی در جلوگیری از انحلال استقلال روزهای بعد از انقلاب داشت.

پورحیدری در بازی‌های آسیایی ۱۹۷۰ ملی‌پوش شد و در تابستان ۱۳۵۳ فرانک اوفارل او را برای بازی‌های آسیایی و مقدماتی جام جهانی ۱۹۷۴ دعوت کرد اما پورحیدری اعلام نمود عرصه را برای جوانان خالی می‌کند.

او در سال ۱۳۷۷ سرمربی تیم ملی شد، با این تیم به قهرمانی بازی‌های آسیایی بانکوک ۱۹۹۸ رسید، تا سال ۲۰۰۰ این سمت را در اختیار داشت و در حالی که تیم ملی برای بازی‌های جام ملت‌های آسیا ۲۰۰۰ و مقدماتی جام جهانی ۲۰۰۲ آماده می‌شد، به دلیل درخواست استقلال از سرمربیگری تیم ملی انصراف داد تا هدایت تیمش را دوباره بر عهده بگیرد. او علاوه بر سرمربیگری، در سمت‌های گوناگونی از عضو هیأت مدیره گرفته تا سرپرست و مدیر تیم در استقلال خدمت کرد و سرانجام در ۱۴ آبان ۱۳۹۵ بر اثر بیماری سرطان ریه در بیمارستان ایرانمهر در ۷۰ سالگی درگذشت.

مهرداد اولادی

تکنیکی و سریع. از علی پروین تا مصطفی دنیزلی. از پرسپولیس تا استقلال. از تیم امید تا تیم ملی. در حسرت لالیگا. پشتک و دربی.

یک مهاجم تکنیکی، سرعتی و باهوش که البته قدر خودش را ندانست و به اندازه کیفیتش در فوتبال ایران موفقیت را تجربه نکرد که بی‌تردید یکی از عوامل اصلی اش غرق شدن در حواشی بود. او یک پرسپولیس واقعی بود که فوتبال را از پرسپولیس قائمشهر آغاز کرد و به اندازه‌ای با استعداد بود که به پرسپولیس اصلی پیوست. در نخستین بازی اش در نوشهر برابر شموشک به عنوان یار تعویضی وارد زمین شد و بعد از گل به پای علی پروین بوسه زد و این آغاز فیکس شدن او در پرسپولیس بود. بعدها البته در دوران دنیزلی به اوج دوران فوتبالش رسید و به اندازه‌ای درخشید که به تیم ملی نیز دعوت شد. گل چیپ او در دربی به مهدی رحمتی و پشتک وارویش بعد از آن یکی از نقاط عطف زندگی اش است. اولادی در آن سال‌ها به اندازه‌ای هوادار داشت که از الشباب امارات تا خرز اسپانیا رفت اما بنا به دلایلی با وجود تمایل باشگاه اسپانیایی برای عقد قرارداد، اسپانیا را رها کرد و به ایران آمد. او در ملوان همانند پرسپولیس دوران پرفروغ و درخشانی داشت اما عجیب‌ترین تصمیم او پیوستن به استقلال در سال ۹۲ بود که البته با ناکامی همراه شد و او پس از آن بارها از این تصمیم اظهار پشیمانی کرد. اولادی در سال‌های درخشان فوتبالش بارها و بارها به تیم‌های ملی دعوت شد؛ از تیم امید و حضور در بازی‌های آسیایی گوانگژو ۲۰۰۶ و انتخابی المپیک ۲۰۰۸ پکن گرفته تا تیم ب و بازی‌های کشورهای اسلامی ۲۰۰۵ عربستان. او حتی در دوران کی روش نیز به تیم ملی دعوت شد و برای بازی مقابل مالدیو در پیش مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴ در لیست قرار گرفت اما فرصت بازی نیافت.

اولادی سرانجام در روز ۳۱ فروردین ۹۵ به علت ایست قلبی در بیمارستان شهدای تجریش تهران در سن ۳۰ سالگی درگذشت.

هادی نوروزی

آرام و محجوب. بی‌سر و صدا و بی‌هیاهو. بازیکن چند پسته. از کشتی تا فوتبال. از پرسپولیس قائمشهر تا پرسپولیس تهران. کپورچال. ۲۴ ابدی.

هادی نوروزی از آن دسته بازیکنانی بود که به اندازه کیفیتش در فوتبال ایران قدر ندید، چه آنکه با هیاهو و حاشیه میانه‌ای نداشت. یک بازیکن محجوب و سر به زیر که پرسپولیسی واقعی بود و تعصبش را به این تیم ثابت کرد؛ از روزهایی که در زادگاهش پیراهن پرسپولیس قائمشهر را بر تن می‌کرد تا زمانی که به تهران آمد و پیراهن پرسپولیس اصلی را پوشید. نوروزی همانند تمامی بچه‌های خطه مازندران ورزش را با کشتی آغاز کرد اما بعد از چندی به فوتبال آمد. قامت ورزیده و تنومندش که نتیجه کشتی گرفتن بود، در فوتبال به او کمک کرد. او در سه مقطع پیراهن پرسپولیس را بر تن کرد؛ بار نخست در فصل ۱۳۸۶-۱۳۸۵ که به نیمکت پیچ شد و حتی یک بازی هم برای سرخ‌ها انجام نداد. نوروزی بعد از یک فصل حضور در اماش در سال ۱۳۸۷ دوباره به پرسپولیس بازگشت و این بار آرام آرام بدل به بازیکن فیکس شد و حتی در دربی هم گل زد. پس از یک دوره کوتاه حضور قرضی در نفت در فصل ۹۳-۹۲ برای بار سوم به پرسپولیس آمد و در سال آخر حضور در این تیم، توانست کاپیتان اصلی پرسپولیس شود. نوروزی نخستین بار توسط افشین قطبی برای رقابت‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۰ و جام ملت‌های آسیا ۲۰۱۱ به تیم ملی دعوت شد. در عصر کی روش برای بازی‌های مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۴ دوباره ملی‌پوش شد و حتی در بازی پیش مقدماتی برابر مالدیو دقایقی به میدان رفت. هادی نوروزی در بامداد روز پنجشنبه ۹ مهر ۹۴ ساعت ۴ صبح بر اثر ایست قلبی درگذشت. مراسم تشییع جنازه او در ورزشگاه آزادی با حضور جمعیتی نزدیک به ۳۵ هزار نفر برگزار و در روستای کپورچال بابل به خاک سپرده شد. پیراهن ۲۴ پرسپولیس نیز به یاد او برای همیشه بایگانی شد.

